

QUESTIONS OBERTES

Un gènere en perill

Seria curiós i segurament instructiu d'estudiar les causes que determinen els gustos de la massa de lectors, el flux i el reflux de les modes. Fa temps que la poesia, en virtut de les lleis de la demanda, ha deixat d'interessar els editors; després les narracions, concretament el conte, han merescut també aquesta mena de repudiació. Les biografies han tingut moments d'esplendor, i la novel·la conserva, a través del temps i de vicissituds de signe divers, un marcat favor popular.

No obstant això, la novel·la apuntaria ara una corba de descens, motivada en part per la prosperitat d'un gènere, l'assaig, molt sol·licitat pels compradors.

Tot això és relatiu, naturalment, i no es pot pas aplicar a tot arreu. És, tan sols, una de les nostres realitats petites, determinades pel pes de realitats més grans. En aquest cas quedaria pedant parlar de l'educació dels lectors, però no ho seria d'esmentar la possibilitat d'influir sobre les seves preferències.

La falta de publicacions periòdiques és un seriós obstacle perquè el lector corrent conservi el gust per la poesia i pel conte. La poesia té el do de sobreviure en l'ombra i el misteri, i gairebé podríem dir —demanant de seguida tots els perdons que calguin— que li va bé de mantenir unes certes dis-

tàncies. Però el conte necessita comunicacions més immediates o, més exactament, les necessita el contista. Sense editors interessats ni revistes que serveixin d'estímul, la producció de contes tendirà a assecar-se i, finalment, qui sap si a desaparèixer.

Aquesta contingència és més trista, si considerem que en les cultures de desenrotllament normal el conte és un gènere ple de vitalitat. Revistes de gran tiratge i fins i tot alguns rotatius diaris d'Europa i d'Amèrica tenen les pàgines obertes a les narracions breus, un material que és reclamat habitualment per un considerable nombre de lectors.

Aquestes consideracions, de moment, només serveixen per a convidar a la nostàlgia. Però fa l'efecte que es podria intentar alguna cosa, com, per exemple, que algun dels nostres editors de col·leccions regulars dediqués volums d'aparició periòdica al conte, a reculls inèdits de diversos autors sota un sol títol: una mena de revista especialitzada sota la tranquil·litzadora aparença del llibre, com ja ha estat provat altres vegades amb fortuna diversa. És una empresa que no s'hauria d'intentar amb la il·lusió de l'èxit comercial, sinó com una possibilitat més de completar serveis. —
PERE CALDERS